

for at straffe for forsøg, hvilket især kan være relevant ved overtrædelse af miljøministeriets bekendtgørelse nr. 23 af 25. januar 1984 om anvendelse af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (Washingtonkonventionen). Et sådant behov eksisterer derimod næppe ved andre overtrædelser af naturfredningsloven.

ad stk. 4

Bestemmelsen tilsigter, at sagerne efter § 66, stk. 2, som hidtil kan behandles som politisager.

ad stk. 5

I forbindelse med administrationen af Washingtonkonventionen vil fredningsstyrelsen i tilfælde, hvor indførsel eller udførsel af varer, omfattet af bekendtgørelsen, har fundet sted uden særlig tilladelse, normalt anmode politiet om at rejse tiltale med påstand dels om bødestraf efter bekendtgørelsens § 19, og – hvis betingelserne herfor kan anses for at være opfyldt – om konfiskation af de varer, der er forsøgt ind- eller udført uden tilladelse.

Konfiskation i medfør af straffeloven indebærer normalt, at de pågældende effekter bortsælges ved offentlig auktion, og at provenuet inddrages til fordel for statskassen, eller – i visse tilfælde – at effekterne destrueres.

Da Washingtonkonventionen har til formål at beskytte de af konventionen omfattede arter af vilde dyr og planter mod udryddelse ved at foreskrive en regulering af al international handel med disse – en regulering der i visse tilfælde er ensbetydende med, at tilladelse til ind- eller udførsel nægtes – vil det være i åbenbar strid med konventionens bestemmelser og i øvrigt med dens ånd og formål, om konfiskerede varer, der er omfattet af konventionen, skulle bortsælges ved offentlig auktion for derefter eventuelt på ny at gå ud i omsætning eller eventuelt blive destuerede.

Det foreslås derfor, at der i § 66, stk. 8, indføres hjemmel for miljøministeren til at bestemme, hvorledes der skal forholdes med effekter, som er konfiskerede på linie med, hvad der gælder allerede i dag, jfr. tekstanmærkning til § 27 nr. 54 ad 4.01. i finansloven for 1983.

Efter forslaget bestemmer miljøministeren, hvad der skal ske med konfiskerede varer, f.eks. at varerne skal stilles til rådighed for videnskabelige institutioner og anerkendte zoologiske haver i form af enten udlån eller egentlig overdragelse. Også udenlandske videnskabelige institutioner og anerkendte zoologiske haver vil i denne forbindelse

kunne komme på tale. Det vil i øvrigt i særlige tilfælde være nødvendigt, at konfiskerede varer returneres til oprindelseslandet.

Tilsvarende gælder med varer, der måtte blive konfiskeret i forbindelse med overtrædelser af bekendtgørelser udstedt i medfør af enten § 59 eller bekendtgørelse nr. 632 af 11. november 1980 om fredning af krybdyr og padder eller § 60 b, stk. 2, f.eks. til gennemførelse af bestemmelserne i EF-fuglebeskyttelsesdirektivet.

Til nr. 8

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3, b.

Til nr. 9

ad stk. 3

Forslaget giver myndighederne adgang til at foretage selvhjælpshandlinger uden dom i faresituationer. Den gældende § 67 stk. 2, giver myndighederne adgang til selv at foretage fysisk lovliggørelse på ejerens bekostning, når der foreligger en dom, som ikke er efterkommet rettidigt, og når tvangsbøder ikke kan antages at give resultat.

Herudover er der i lovens § 50 en særlig adgang til selvhjælpshandlinger, når et påbud om retablering af et beskadiget fortidsminde ikke efterkommes. I enkelte andre situationer end de, der er omfattet af § 50, kan et ulovligt forhold imidlertid udgøre en sådan fare for eksistensen af et område, dyr eller planter, at en hurtig indgriben kan være nødvendig.

I sådanne tilfælde ville myndigheden antagelig allerede i medfør af almindelige retsgrundsætninger være beføjet til at gribe ind uden at afvente en dom. I overensstemmelse med, hvad der er anført i de almindelige bemærkninger, pkt. 3, c, foreslås denne adgang imidlertid lovfæstet.

ad stk. 4

Som nævnt i bemærkningerne til nr. 7, kan det i særlige tilfælde være nødvendigt, at konfiskerede varer returneres til oprindelseslandet.

Artikel VIII, stk. 1 og stk. 4, i Washingtonkonventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter indeholder således bestemmelser om, at den autoriserede myndighed, i dette tilfælde fredningsstyrelsen, efter rådslagning med eksportlandet skal returnere varer dertil, såfremt landet måtte ønske dette. Det vil især være aktuelt, når det drejer sig om levende, udryddelsestruede dyr, der er taget fra naturen. Endvidere vil en returnering og genudsætning af levende dyr